

GA IN DE ARK

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, in deze bijbelverkondiging wil ik ingaan op het thema van de ark. Het eerste deel van de prediking heeft een sterk evangelische inslag. Maar gaandeweg zullen we dieper gaan graven in Gods Woord. En we zullen ontdekken dat in de bijbel een opbouwende lijn over dit thema kan worden gevonden en dat de ark ons een blik geeft op Gods verlossingsplan voor door zonde en schuld verloren mensen. We zullen ontdekken dat God hen tot volmaaktheid wil brengen.

De meest bekende ark in de bijbel is natuurlijk de ark van Noach. We kunnen er over lezen in Gen. 6 en ik wil hiermee beginnen.

De ark werd door Noach in Gods opdracht gebouwd in een situatie dat de boosheid en de losbandigheid van de mensen op de aarde ten top was gestegen.
 Gen. 6:5-14,17-18 – *“En de HEERE zag, dat de boosheid des mensen menigvuldig was op de aarde, en al het gedichtsel der gedachten zijns harten te allen dage alleenlijk boos was. Toen berouwde het den HEERE, dat Hij den mens op de aarde gemaakt had, en het smartte Hem aan Zijn hart. En de HEERE zeide: Ik zal den mens, dien Ik geschapen heb, verdelgen van den aardbodem, van den mens tot het vee, tot het kruipend gedierte, en tot het gevogelte des hemels toe; want het berouwt Mij, dat Ik hen gemaakt heb. Maar Noach vond genade in de ogen des HEEREN. Dit zijn de geboorten van Noach. Noach was een rechtvaardig, oprecht man in zijn geslachten. Noach wandelde met God. En Noach gewon drie zonen: Sem, Cham en Jafeth. Maar de aarde was verdorven voor Gods aangezicht; en de aarde was vervuld met wrevel. Toen zag God de aarde, en ziet, zij was verdorven; want al het vlees had zijn weg verdorven op de aarde. Daarom zeide God tot Noach: Het einde van alle vlees is voor Mijn aangezicht gekomen; want de aarde is door hen vervuld met wrevel; en zie, Ik zal hen met de aarde verderven. Maak u een ark van goferhout; met kameren zult gij deze ark maken; en gij zult die bepekken van binnen en van buiten met pek.....
 ..... Want Ik, zie, Ik breng een watervloed over de aarde, om alle vlees, waarin een geest des levens is, van onder den hemel te verderven; al wat op de aarde is, zal den geest geven. Maar met u zal Ik Mijn verbond oprichten; en gij zult in de ark gaan, gij, en uw zonen, en uw huisvrouw, en de vrouwen uwer zonen met u.”*

De maatschappij in die tijd was in bandeloosheid vergelijkbaar met de maatschappij nu. De mensen leefden zich net als nu uit in zonden en ongerechtigheid. Er was geen enkele rem meer. En God kon het niet meer aanzien en besloot om de aarde te verderven. De meesten van de lezers zullen het verhaal beslist kennen.

Noach en zijn familieleden gingen veilig in de ark en werden gered. Omdat zij rechtvaardig waren in Gods ogen. Ook dieren gingen in de ark. Maar de bandeloze mensen, die zagen dat er midden op het vasteland een grote boot, een ark, werd gebouwd, gingen niet in. Absoluut hadden zij de ark mogen ingaan als zij zich van hun zonden zouden hebben bekeerd. Maar dat deden zij niet! Waarschijnlijk hebben zij Noach alleen maar bespot en belachelijk gemaakt. Noach predikte bekering tot gerechtigheid (2 Petr. 2:5) gedurende zo'n honderd jaren, maar het was tevergeefs. De mensen bekeerden zich niet, zij gingen rustig verder met hun drukke en zondige leventje van alledag en riepen daarmee het verderf over zich af. Kunt u zich voorstellen welk een paniek en weedom er onder de mensen was, toen de regen begon te vallen en het water begon te stijgen en te stijgen? Hoe zij zich nu realiseerden dat er een ark was, waarin zij veilig hadden kunnen zijn? Hoe zij op de deur, die door God Zélf was gesloten (Gen. 7:16b), bondsden: *“Doe open, doe open!”*. Hoe zij zich realiseerden dat het nu te laat was? En ze verdronken!

Waarom overleefde Noach veilig die zondvloed? Ten eerste, omdat hij een rechtvaardige en oprechte man was, die een relatie met God onderhield. Hij mocht de ark binnengaan. En toen de wateren van Gods oordelen de aarde overspoelden, was hij veilig. Maar hij was ten

tweede ook veilig, omdat de ark niet zonk. God had hem de opdracht gegeven om de ark van binnen en van buiten met pek te bepekken. Elk mogelijk kiertje of gaatje tussen de planken van de ark was dichtgesmeerd.

In het Hebreeuws wordt voor “bepekken” het werkwoord “kaafar” (כָּפַר) gebruikt. Maar “kaafar” (כָּפַר) is ook de stam voor “bedekken, verzoenen”. En daarmee zien we in deze geschiedenis een profetisch vooruit op het volbrachte werk van Jezus Christus. Hij is onze Ark des Behouds en Hij deed met het offer van Zijn eigen Bloed verzoening voor onze zonden. Rom. 3:23-26 – *“Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods; En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is; Welken God voorgesteld heeft tot een verzoening, door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods; Tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in dezen tegenwoordigen tijd; opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende dengene, die uit het geloof van Jezus is.”*

Vandaag roept Gods Heilige Geest ons toe: *“Ga in de Ark Jezus Christus en wordt gered!”* Want Gods oordelen zullen spoedig over de wereld gaan. En nu is er nog steeds gelegenheid tot bekering. Zorg ervoor dat u zich volkomen en voor honderd procent met God verzoent. Dán zult u ontkomen aan de oordelen die de wereld zullen treffen. De ark zou immers zinken als niet elk kiertje en elk gaatje tussen de planken volkomen met pek was dichtgesmeerd.

God de Vader zette de eerste stap. Hij gaf Zijn Zoon Jezus als een Zoenoffer om Zich met ons te verzoenen. Jezus boog Zich over en in liefde kuste Hij ons als het ware (verzoening!) en nam onze schuld op Zich. Als u Zijn Offer voor uw behoud persoonlijk aanneemt, accepteert u daarmee Gods aanbod tot verzoening. 2 Cor. 5:18-20 – *“En al deze dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der verzoening gegeven heeft. Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd. Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen.”*

Uit dit schriftgedeelte mogen we nóg iets leren. Namelijk, dat wij ons ook onderling met elkaar moeten verzoenen. Maak alles in orde! Het is een deel van onze bediening! En hoe doen wij dat? Door de schuld op ons te nemen, zonder genoegdoening te eisen.

Er is nog één belangrijk punt wat ik over het binnengaan in de ark wil zeggen. Namelijk, dat hier ook sprake is van een typebeeld van de waterdoop. 1 Petr. 3:20b-21 – *“....., in de dagen van Noach, als de ark toebereid werd; waarin weinige (dat is acht) zielen behouden werden door het water. Waarvan het tegenbeeld, de doop, ons nu ook behoudt, niet die een aflegging is der vuiligheid des lichaams, maar die een vraag is van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus;”*

De ark typeert het behoud door Jezus, maar het verhaal typeert ook de waterdoop. Want de oordeelswateren brachten iets pòsitiefs teweeg, namelijk behoud! Waarom is die op de oordeelswateren dobberende ark een typebeeld van de waterdoop? Omdat Gods oordelen middels dat water over de aarde spoelden, waarbij niet enkel Noach en zijn gezin werden gered, maar alle boosaardige, onbekeerlijke mensen werden gedood. Geestelijk betekent dit, dat als wij na onze bekering worden gedoopt, er in de onzichtbare geestelijke wereld om ons heen een strijd in ons voordeel wordt beslecht. Door Jezus! Alle boze machten die invloed in ons hart willen uitoefenen, worden door Hem uitgeschakeld en wij ontvangen van Hem autoriteit om te heersen. Net zoals faraö en zijn leger in de Rode Zee verdronken nadat zij Israël, dat door de zee trok, achtervolgden. Opnieuw een type van de waterdoop (1 Cor. 10:1-2)! En als wij helaas toch nog wel eens falen, dan gebeurt dat omdat wij satans influisteringen hebben geloofd.

Merk op, dat ingaan in de waterdoop een zaak is van een goed geweten, waarmee we Gods gerechtigheid vervullen. Lees naast 1 Petr. 3:21 ook Matth. 3:13-17.

We gaan een stapje verder, want er is sprake van een volgende ark in de bijbel, waaruit wij weer iets meer mogen verstaan omtrent Gods verlossingsplan. Israël leefde in slavernij in Egypte en God deed een verlosser, namelijk Mozes, geboren worden, nadat het volk om bevrijding had gesmeekt. Maar satan had in faraö's hart gelegd om alle mannelijke baby's te laten doden. Ex. 2:2-3 – *“En de vrouw werd zwanger, en baarde een zoon (Mozes). Toen zij hem zag, dat hij schoon was, zo verborg zij hem drie maanden. Doch als zij hem niet langer verbergen kon, zo nam zij voor hem een kistje van biezen, en belijmde het met lijm en met pek; en zij leide het knechtje daarin, en leide het in de biezen, aan den oever der rivier.”*

Het gebruikte Hebreeuwse woord voor “kistje” is precies hetzelfde woord dat voor de ark van Noach werd gebruikt, namelijk “tevah” (תבה). De vrouw maakte dus een ark waarin baby Mozes veilig zou zijn. Zij bepekte het biezen kistje met lijm en pek zodat het niet zou zinken (vergeet u niet dat “bepekken” ook tevens “verzoenen” betekent), legde Mozes erin en gaf hem over aan het water van de rivier de Nijl. En die Nijl, broeders en zusters, is een brede, machtige rivier met soms een sterke stroming. En zeker in die tijd leefden er veel krokodillen en nijlpaarden in de rivier. De Nijl was voor Mozes dus zeker een doodsrivier. Zijn moeder gaf hem over aan een welhaast zekere dood, maar met vol geloof en vertrouwen in God.

Mozes is als Israëls verlosser ook een typebeeld van onze Verlosser Jezus Christus, Die ons veilig uit de zondeslavernij naar het Beloofde Land voert. Mozes werd overgegeven aan een zekere dood, maar werd gered. En onze Heiland stierf voor onze verlossing aan het kruis van Golgotha, doch stond op uit de dood en het graf. Waarmee Hij voor ons niet alleen de Verlosser en Zaligmaker werd, maar ook een geweldig voorbeeld dat wij dienen na te volgen. Jezus stierf en verrees en toonde hiermee de Weg die ook wij moeten gaan: dood en Opstanding! Rom. 6:3-6a – *“Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is,.....”*

Jezus stierf en werd in een graf gelegd. Dáár, in de dood, bevrijdde Jezus alle rechtvaardigen uit het dodenrijk en ontfutselde satan de sleutels van dood en dodenrijk (Openb. 1:18). Nadat wij ons hebben bekeerd en Jezus hebben aangenomen (dood aan ons oude IK), worden wij in een te vergelijken watergraf gelegd, want wij ondergaan de waterdoop. En terwijl wij ons in dat watergraf bevinden, verslaat Jezus alle boze machten, die ons kwaad willen doen. En zoals Jezus in een nieuw leven door de Geest werd opgewekt, net zo staan wij op uit het watergraf. Een geheel nieuw leven in alle vrijheid van Gods Geest wacht ons.

De volgende te bespreken ark is de Arke des Verbonds, welke was geplaatst in het Allerheiligdom van de Israëlitische Tabernakel. Het was specifiek déze plaats, waar God in het midden van Zijn volk Israël woonde. Vanuit deze plaats sprak Hij met hen. Ex. 25:8,21-22 – *“En zij zullen Mij een heiligdom maken, dat Ik in het midden van hen wone..... En gij zult het verzoendeksel boven op de ark zetten, nadat gij in de ark de getuigenis, die Ik u geven zal, zult gelegd hebben. En aldaar zal Ik bij u komen, en Ik zal met u spreken van boven het verzoendeksel af, van tussen de twee cherubim, die op de ark der getuigenis zijn zullen, alles, wat Ik u gebieden zal aan de kinderen Israëls.”*

Het zal u niet meer verbazen dat ook deze Ark een typebeeld in zich draagt. De Arke des Verbonds wijst op de Gemeente, de Bruid van Jezus, die spoedig met Hem in het huwelijk zal treden. Het Verzoendeksel wijst op Jezus. De Drie-enige God woonde op deze Ark temidden van Zijn volk Israël, zoals Hij straks bij de Bruid van Zijn Zoon Jezus zal wonen, als alles voltooid zal zijn (Openb. 21:2-3). In Openb. 21:3 wordt de Bruid onder andere de “Tabernakel Gods” genoemd: *“En ik hoorde een grote stem uit den hemel, zeggende: Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk*

zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn.”

De leden van de Gemeente vormen samen de Tabernakel Gods, de Bruid. En ook individueel zijn zij een tabernakel waarin God wil wonen. Lees 1 Cor. 3:16-17, 6:19-20; 2 Cor. 5:1-4 en Efez. 2:22 – *“Op Welken ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in den Geest.”* De Tabernakel was voor God een tent om in te wonen en om daar met Israël feest te vieren. Maar Zijn ultieme doel is dat Hij in de Bruid wil wonen en met háár feestvieren. God wil temidden van Zijn kinderen wonen, die zijn vrijgekocht door het Bloed van Zijn Zoon en Zich volkomen met Hem en elkaar hebben verzoend. Zij bevinden zich op de weg van heiligmaking waarbij de Heilige Geest hen helpt, zodat hun bootje niet zinkt in de oordeelswateren. De Geest leidt en helpt hen om het karakter naar het Beeld van Jezus te veranderen. En daarom lezen we nu niet dat de Arke des Verbonds van binnen en buiten moest worden bepekt, maar integendeel van binnen en buiten met goud moest worden overtrokken. D.w.z. met het goud van de Heilige Geest. Ex. 25:11a – *“En gij zult ze met louter goud overtrekken, van binnen en van buiten zult gij ze overtrekken; .....*”

Nog één opmerking over het inwendige van de Arke des Verbonds, dus in overdrachtelijke zin over het proces van heiligmaking van de Gemeente, de Bruid. In die kist lagen namelijk enkele voorwerpen. Hebr. 9:4 – *“Hebbende een gouden wierookvat, en de ark des verbonds, alom met goud overdekt, in welke was de gouden kruik, daar het Manna in was, en de staf van Aäron, die gebloeid had, en de tafelen des verbonds.”*

De kruik met Manna wijst op Jezus, Die ook het levende, hemelse Brood is. De staf van Aäron duidt op vruchtbaarheid van de Heilige Geest. De twee stenen tafelen des verbonds duiden op de liefde van God de Vader voor Zijn volk. Hiervoor verwijs ik u naar de studie [“ARKE DES VERBONDS \(3\) in de Tabernakel – De”](#), eveneens op deze website te vinden. Bij het proces van heiligmaking dat zich in de Gemeente, dus in ons voltrekt, zijn dus zowel Jezus met Zijn Woord, als de Heilige Geest met Zijn vruchtbaarheid, als God de Vader met Zijn liefde betrokken. En het is zaak dat wij ons overgeven aan Hun wil en hun bekwame handen. Want dan zullen we in geestelijk opzicht geheel met het goud worden bekleed.

De laatste ark waarop ik nu wil wijzen, is de Arke des Verbonds in de tempel van Salomo. Koning Salomo is een typebeeld van Jezus Christus als Koning en Vrededorst, heersende in het 1000-jarige Vrederijk. Dit rijk zal worden geïnstalleerd nadat Jezus op aarde is teruggekomen en de oordelen Gods over de wereld zijn gegaan.

De Arke des Verbonds van koning Salomo wijst nog steeds op de Gemeente. Maar nu is het proces van heiligmaking voltooid. Zij is nú geheel inwendig met goud bekleed (Ps. 45:14) en volmaakt heilig en onberispelijk voor haar Bruidgom (Efez. 5:27; Openb. 19:7-8; 21:2-3,11). Nú lagen alleen nog maar de twee stenen tafelen van Gods liefde in de kist, welke u ook mag zien als het huwelijkscontract tussen Jezus en Zijn Bruid. 2 Kron. 5:10 – *“Er was niets in de ark, dan alleen de twee tafelen, die Mozes bij Horeb daarin gedaan had als de HEERE een verbond maakte met de kinderen Israëls, toen zij uit Egypte uitgetogen waren.”*

Waarom geen gouden kruik met Manna meer en geen bloeiende staf van Aäron in de ark? Daarvoor wil ik met u lezen 1 Cor. 13:12-13 – *“Want wij zien **nu** door een spiegel in een duistere rede, maar **alsdan** zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; **nu** ken ik ten dele, maar **alsdan** zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben. En **nu** blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de meeste van deze is de liefde.”*

De woordjes “nu” en “alsdan” heb ik vet gedrukt. Omdat zij belangrijk zijn. Nú kunnen wij Gods raadsplan nog niet geheel overzien. We kijken als het ware door een verduisterde spiegel. Daarom hebben we nú naast liefde ook geloof en hoop nodig. Maar alsdan staan wij vóór Jezus, vóór Zijn Aangezicht, als Zijn Bruid. Dán hebben we geen Woord des geloofs en geen hoop op leiding van Gods Geest tot vruchtdracht meer nodig. Want dán staan we voor de Persoon in Wie wij geloofden en op Wie wij hoopten. Dán resteert nog slechts de liefde.

Dit brengt ons bij de finale vraag of wij ernaar verlangen om ook eens tot die volmaakte Bruid te mogen behoren. En natuurlijk beantwoorden wij die vraag bevestigend. Maar tóch wil ik nu

opnieuw met u teruggaan naar de tijd van Noach. Want de geestelijke afval van toen, de ongerechtigheden van toen, de omstandigheden van toen, zijn ook nu in deze tijd aanwezig.

Hoe staan wij ervoor als Jezus nu vandaag terugkomt en de deur van de ark wordt gesloten? Deze vraag stelt Gods Geest nu in het bijzonder aan ons, christenen. Niet aan ongelovigen, maar bijzonder aan ons. Dienen wij Jezus met ons hele hart? Lezen we nu Matth. 24:36-44 – *“Doch van dien dag en die ure weet niemand, ook niet de engelen der hemelen, dan Mijn Vader alleen. En gelijk de dagen van Noach waren, also zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen. Want gelijk zij waren in de dagen voor den zondvloed, etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot den dag toe, in welken Noach in de ark ging; En bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam, en hen allen wegnam; also zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen. Alsdan zullen er twee op den akker zijn, de een zal aangenomen, en de ander zal verlaten worden. Er zullen twee vrouwen malen in den molen, de ene zal aangenomen, en de andere zal verlaten worden. Waakt dan; want gij weet niet, in welke ure uw Heere komen zal. Maar weet dit, dat zo de heer des huizes geweten had, in welke nachtwake de dief komen zou, hij zou gewaakt hebben, en zou zijn huis niet hebben laten doorgraven. Daarom, zijt ook gij bereid; want in welke ure gij het niet meent, zal de Zoon des mensen komen.”*

In Luk. 17:28 wordt ook nog gesproken over het kopen, verkopen, planten en bouwen als bezigheid.

Blijkbaar zijn het juist de drukke bezigheden van alledag, die verhinderen om een definitief besluit te nemen om Jezus voor de volle honderd procent aan te nemen. En niet alleen dát, maar om Hem ook voor honderd procent te dienen. Wat kunnen we daaraan doen?

Het antwoord ligt in de volgende uitspraak van Jezus. Het antwoord is dood en opstanding! We spraken er reeds over bij de ark van Mozes!

Joh. 2:19 – *“Jezus antwoordde en zeide tot hen: Breekt dezen tempel, en in drie dagen zal Ik denzelven oprichten.”*

Mark. 14:58 – *“Wij hebben Hem horen zeggen: Ik zal dezen tempel, die met handen gemaakt is, afbreken, en in drie dagen een anderen, zonder handen gemaakt, bouwen.”*

Jezus werd gedood. Hij werd gekruisigd. Zijn lichaam werd in een graf gelegd. Maar na drie dagen stond Hij op uit graf en dood en ontving een nieuw Lichaam, een Opstandingslichaam.

Dat Lichaam is ook een typebeeld van de Gemeente. De Gemeente is Jezus' Lichaam en Hij is het Hoofd (Efez. 1:22-23; 5:23; 1 Cor. 12:27). Dezelfde weg dienen wij daarom eveneens te gaan. De weg van dood en opstanding. Ook onze tempel moet worden afgebroken. En omdat Jezus de Opstanding en het Leven is, ontvangen wij eveneens nieuw geestelijk leven en zullen wij met Hem eeuwig leven.

Joh. 11:25-26 – *“Jezus zeide tot haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven; En een iegelijk, die leeft, en in Mij gelooft, zal niet sterven in der eeuwigheid. Geloofst gij dat?”*

Rom. 6:4-8 – *“Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkwijls Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, also ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven;”*

Geliefde broeders en zusters, neem nu een definitief besluit voor Jezus en geef uzelf volkomen aan Hem. Ook als dat ten koste gaat van uw eigen opvattingen en vastgeroeste denkpatronen. Ook als dat ten koste gaat van uzelf. Ook als u dan inwendig de dood ervaart. Moge Jezus u en mij overvloedig zegenen. Amen.